

CHÚNG CON TIN CHẮC TRÁI TIM MẸ SẼ THẮNG!

... Một ngày Thứ Bảy trong tháng 8 năm **1991**, tôi nghe tin thân phụ đau nặng. Ngay hôm sau, tôi lấy máy bay, bay thẳng về thành phố Youngstown, thuộc bang Ohio. Tôi có linh cảm đây là lần cuối cùng được trông thấy mặt người cha yêu dấu.

Ông Nội tôi người Ý, di dân sang lập nghiệp tại Hoa Kỳ, sau đệ nhất thế chiến (1914-1918) khi Ba tôi mới lên 9 tuổi. Từ đó, Hoa Kỳ là quê hương thứ hai của Ba tôi và của thế hệ con cháu sau này.

Tôi về kịp để thăm Ba ngày hôm trước khi Ba bị mổ. Trông thấy tôi, Ba vui mừng lộ ra nét mặt. Người cầm lấy tay tôi và nói:

- *Dẫu chuyện gì sẽ xảy ra, thì có THIÊN CHÚA gìn giữ hộ phù Ba!*

Phần tôi, tôi cũng vững tin như thế, và hết lòng nguyện xin để Ba được tai qua nạn khỏi, và còn được sống với chúng tôi, một thời gian lâu nữa.

Chúng tôi có rất ít liên hệ với gia đình phía Ba ở mãi tận bên nước Ý. Bù lại, chúng tôi có liên hệ thân tình và chặt chẽ với gia đình phía Mẹ là người Mỹ. Các cậu dì của tôi rất hiệp nhất và thương yêu chúng tôi. Do đó, ngày Ba vào phòng mổ, toàn gia đình hai phía Ngoại đều có mặt ở bệnh viện, để tỏ tình thương mến và để nâng đỡ Má tôi, đang lo âu sâu khổ.

Trong số những người thân hiện diện, tôi đặc biệt cảm thấy an ủi vì sự có mặt của **anh Ray Leone**, anh họ tôi.

Một điểm đáng chú ý là toàn gia đình phía Mẹ tôi rất sùng đạo. Nhưng mỗi khi hoạn nạn xảy đến, thì hầu như tất cả chúng tôi đều chạy đến với anh Ray Leone, kín mức sức mạnh nơi Đức Tin kiên vững và an bình của anh.

Trong họ hàng, chúng tôi chuyển tai nhau đặt cho anh biệt hiệu "*Người-làm-mòn-các-hột-chuối-mân-côi*". Lý do là anh phải thường xuyên thay răng hạt Mân Côi. Chính tôi cũng nhận thấy như thế. Mỗi khi có cuộc họp mặt gia đình, được ngồi cạnh anh, là hầu như lần nào anh cũng vui vẻ cho tay vào túi, rút ra cổ răng hạt, và khoe:

- *Cháu nó mới tặng anh cổ răng hạt này đây!*

Trở lại với câu chuyện của Ba tôi. Toàn gia đình chúng tôi lo âu ngồi chờ nơi phòng đợi của bệnh viện. 6 tiếng đồng hồ trôi qua mà chúng tôi vẫn chưa được tin tức gì về cuộc mổ. Bỗng vị bác sĩ mở cửa bước vào, báo tin:

- Chúng tôi gặp khó khăn trong cuộc giải phẫu!

Câu nói vắn gọn khiến chúng tôi hiểu rằng: Mạng sống của Ba lâm nguy.. Mẹ tôi bật lên khóc nức nở.

Tôi liền quay sang anh Ray Leone và nói:

- *Hay là chúng mình cùng lần hạt Mân Côi cầu cho Ba đi! Vậy anh có muốn bắt đầu không?*

Không mất một giây, anh Ray rút ra ngay tràng chuỗi Mân Côi mới tinh, và bắt đầu xướng kinh. Lần hạt xong và thấy Mẹ tôi điềm tĩnh trở lại, tôi liền rời phòng đợi, tiến ra hành lang, đi về phía phòng mổ. Tôi tự nhủ:

- Ở đây, ít ra là mình gần Ba, bao lâu Ba còn sống!

Đang miên man nghĩ ngợi thì anh Ray nhẹ nhàng tiến đến bên tôi. Anh nói:

- *Anh sẽ kể cho chú nghe câu chuyện đã xảy ra cho anh vào thời đệ nhị thế chiến (1939-1945) vào một ngày trong tháng Giêng năm 1944.*

Đêm đó, đội quân Hoa Kỳ đổ bộ lên thủ đô Roma và tìm cách tiến về đồi Cassino, nơi trấn đóng của quân Đức xâm lăng. Dĩ nhiên là quân Đức phản công dữ dội. Họ bắn xối xả không thương xót vào đoàn quân Hoa Kỳ. Trong khi đó, các anh nhận lệnh cứ tiến lên.

Nắm chặt tràng chuỗi Mân Côi trong tay, anh tiến bước cùng với các bạn đồng ngũ. Đạn nổ toí bời, người người gục ngã chết như rạ. Anh khẩn thiết thân thưa cùng Chúa:

- *Lạy Chúa, xin cứu giúp chúng con. Chúa là Người duy nhất có thể cứu sống chúng con trong giây phút này!*

Nằm sấp xuống đất để tránh đạn, anh chỉ có "Đức Tin làm thuẫn đỡ".

Bỗng nhiên một trái lựu đạn bay ngang qua đầu và rớt xuống cách đó 5 thước. Anh tự nhủ:

- *Thôi rồi, giờ sau cùng đã đến!*

Nhưng rồi anh ngạc nhiên vì không nghe tiếng nổ. Mấy người bạn anh còn đủ sức nói đùa:

- *Chắc là lựu đạn chế tạo bên Tiệp-Khắc!*

Chưa hết, trái thứ hai, trái thứ ba, rồi trái thứ tư, vẫn không nổ khi rớt xuống. Và cứ mỗi lần như thế, các bạn anh lại la lớn:

- *Chế tạo bên Tiệp-Khắc!*

Phải ròng rã bốn tháng trời, với hàng ngàn binh sĩ tử thương và bị thương, quân đội đồng minh mới chiếm lại được đồi Cassino, khỏi tay quân Đức..

Cuộc chiến khủng khiếp đến độ những binh sĩ Hoa Kỳ còn sống sót, trong đó có cả anh, không bao giờ nhắc lại. Nhưng riêng anh, anh luôn luôn ghi nhớ rằng THIÊN CHÚA và tràng chuỗi Mân Côi của Đức Mẹ MARIA đã cứu sống anh và các bạn cách lạ lùng. Đó cũng là lý do anh kể cho chú nghe câu chuyện ấy, ngày hôm nay, trong nhà thương này.

Tôi hiểu ý anh họ tôi và trong thâm tâm, tôi cũng đặt trọn lòng tin tưởng nơi THIÊN CHÚA và Đức Mẹ MARIA như thế ..

Khi tiến về phòng đợi chúng tôi nhận được tin vui:

- Cuộc mổ đã kết thúc tốt đẹp. Hiếm nguy đã trôi qua.

Chúng tôi vui mừng không tả xiết và cùng hiểu rằng THIÊN CHÚA và Đức Mẹ MARIA đã nhậm lời chúng tôi nài van và đã cứu sống Ba tôi.

... Chúng tôi của ông Robert Calcagni, người Mỹ gốc Ý.

Kính dâng nước Việt Nam cho Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội

Lạy Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con toàn thể giáo hữu Việt Nam hết lòng tin cậy chạy đến cùng Mẹ.

Mẹ là Mẹ THIÊN CHÚA, là Mẹ chúng con, Mẹ là Nữ Vương Toàn Năng, là Đấng bầu cử cho chúng con trước tòa Chúa.

Biết bao nhiêu lần, Mẹ đã cứu vãn Giáo Hội, và các dân tộc trong cơn nguy biến.

Chúng con hết lòng thành kính hiến dâng Giáo Hội và tổ quốc Việt Nam cho Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ. Để thực hành mệnh lệnh của Mẹ, và để nhờ Mẹ che chở phù trì, ngày nay và mãi mãi.

Xin Mẹ gìn giữ Giáo Hội Việt Nam. Xin Mẹ soi sáng hàng Giáo Phẩm, diu dắt và thánh hóa các Linh Mục. Xin Mẹ giúp sức cho toàn thể giáo dân được trung thành giữ luật Chúa, và sốt sắng làm việc tông đồ. Xin Mẹ nâng đỡ và ủi an những anh chị em của chúng con, đang phải khốn khó vì Đạo Chúa.

Xin Mẹ chúc lành cho tổ quốc Việt Nam. Xin Mẹ hướng dẫn các nhà lãnh đạo dân tộc, xin Mẹ đem tinh thần Phúc Âm thấm nhuần tất cả các cơ cấu quốc gia, xin Mẹ cho toàn thể dân Việt biết đoàn kết, để cùng nhau xây dựng lại giang sơn. Nhất là xin Mẹ cứu chúng con thoát nạn Cộng Sản vô thần, để mọi người được sống trong tự do, hòa bình, ngõ hầu Nước Chúa được mở rộng khắp nơi.

Chúng con nguyện muôn đời ghi nhớ ơn Mẹ, và cùng nhau xây dựng một đền thờ hay một công tác nào khác dâng kính Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ, để lưu truyền cho hậu thế ơn che chở đặc biệt của Mẹ.

Lạy Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con thành khẩn kêu đến Mẹ, vì chúng con biết Mẹ sẽ nhậm lời chúng con.

Và mặc dầu mọi nỗi khó khăn hiện tại, chúng con tin chắc Trái Tim Mẹ sẽ thắng. AMEN.

("SÉLECTION du Reader's Digest", Janvier/1993, trang 25-28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt